

Bến Sấn, ngày 19 tháng 04 năm 2011.

“Có nỗi đau đớn nào hơn khi được biết mình mang chứng bệnh phong cùi, dù phải oằn mình trong nỗi đau tuyệt vọng cũng không nghĩ mình được sống và được xã hội chấp nhận, một vết đau dằn nén trong lòng, muốn khóc, thét lên mà chẳng được. Rồi đành phải ra đi mãi mãi bỏ lại cha, mẹ anh chị em và quê hương, đến bây giờ vẫn đau đáu trong lòng một ước mơ làm sao được sống gần cha, mẹ trong một gia đình đầy yêu thương, hạnh phúc và được trở về quê hương. Đó chỉ là ước mơ mà thôi, đâu còn gia đình đâu mà về, buồn lắm...”

Đó là tâm sự của một nhân Phong chia sẻ với tôi tại Khu Điều Trị Phong Bến Sấn.

Khi đến công tác tại Bến Sấn, trong tôi có một cảm giác rất sợ, nhìn thấy người Phong tôi có cảm nhận họ không phải ở hành tinh này, với những gương mặt và tư chi dị dạng, và có quá nhiều người với thân hình không trọn vẹn, họ phải ngồi trên những chiếc xe lăn đi lại rất khó khăn. Khi được tiếp xúc trực tiếp với họ mới biết được mỗi người có một hoàn cảnh khác nhau: họ là nông dân, bộ đội, học sinh, giáo viên,... phải gánh chịu thành kiến của xã hội bị xa lánh thậm chí còn bị hắt hủi chỉ vì mang căn bệnh phong cùi, và rồi phải bỏ lại tất cả những gì yêu quý, gần gũi, thân thương nhất đến với Trại Phong Bến Sấn.

Với sự phát triển của nền y học và với những con người giàu lòng nhân ái của tập thể y bác sĩ và đặc biệt là các Nữ Tu Dòng Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn đã đem lại niềm vui và vực lại sự sống cho những người không may ấy. Ngày đầu đến đây công tác tôi quá bất ngờ, một chứng bệnh mà xã hội xa lánh tại sao lại có quá nhiều người phục vụ tại đây một cách tận tình, luôn đồng cảm với bệnh nhân phong đến thế? Tôi cảm nhận chỉ có tình giữa người và người mới làm được việc này, chính vì lẽ đó mà tôi gắn bó với họ đến hôm nay.

Cuộc đời thường gắn liền với may mắn và những điều bất ngờ. Qua đây tôi muốn gửi đến tất cả mọi chúng ta rằng: “Người mang Bệnh Phong cũng là một con người như bao người bình thường khác họ là những người kém may mắn, chúng ta hãy cùng nhau giúp đỡ họ. Hãy biết yêu, biết quý những gì đang ở quanh ta”.

LVM

